

7 Φεβρουαρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28 ΚΑΙ 23 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΗΛΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 186/93)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση Ακυρώσεως — Τροποποίηση τίτλου — Δυνατή σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας νοουμένου ότι δεν επηρεάζονται αρνητικά ούτε οι διάδικοι ούτε το συμφέρον της δικαιοσύνης.

5

Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Αίτηση Ακυρώσεως κατά του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης — Μη κοινοποίηση της απόφασης επί της ενστάσεως των αιτητών πριν την έκδοση του Διατάγματος — Δεν επηρεάζει την νομιμότητα της απόφασης εφόσον με την προσφυγή προσβάλλεται το διάταγμα απαλλοτρίωσης και όχι η παράλειψη απάντησης στην ένσταση.

10

Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Υπαλλακτική λύση που προτάθηκε από τους αιτητές στην ένστασή τους απορρίφθηκε — Μη αναφορά στους φακέλους σε εξέταση και έρευνα από την διοίκηση στη λύση αυτή — Έλλειψη δέουσας έρευνας και ανατιολόγητη απόφαση — Υπό τις περιστάσεις οι λόγοι αυτοί ακυρότητας δεν αναπτύχθηκαν στη Γραπτή Αγόρευση και ως εκ τούτου θεωρούνται εγκαταλειφθέντες.

15

20 Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Κατάχρηση εξουσίας, εξυπηρέτηση αλλότριου σκοπού — Ο ισχυρισμός απορρίφθηκε ως αυθαίρετος και ατεκμηρίωτος.

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε το Διάταγμα Απαλλοτρίω-

σης μέρους της ακίνητης ιδιοκτησίας των αιτητών στο χωριό Τριμί-
κλινη της Επαρχίας Λεμεσού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσι-
σε ότι:

5

1. Το Δικαστήριο έχει εξουσία να προχωρήσει στη διόρθωση του τί-
τλου της προσφυγής για να συνάδει προς τα γεγονότα, σε οποιοδή-
ποτε στάδιο της διαδικασίας, νοουμένου ότι τέτοια τροποποίηση
δεν επηρεάζει αρνητικά ούτε τους διαδίκους ούτε το συμφέρον της 10
δικαιοσύνης.

Επειδή η αλλαγή του τίτλου δεν θα επηρεάσει αρνητικά ούτε τους
διαδίκους ούτε το συμφέρον της δικαιοσύνης, τροποποιείται ο
τίτλος της προσφυγής με τη διαγραφή του "Υπουργικού Συμβου- 15
λίου" ως καθ' ων η αίτηση και της αντικατάστασής του με την
"Επιτροπή Δημόσιας Υγείας Τριμίκλινης".

2. Αναφορικά με το θέμα της κοινοποίησης της απόφασης στην έν-
σταση των αιτητών που έγινε μετά την έκδοση του Διατάγματος 20
Απαλλοτρίωσης, ο συνήγορος των καθ' ων η αίτηση παρέπεμψε
στην απόφαση της Ολομέλειας **Σταυρίδη ν. Κυπριακής Δημοκρα-
τίας** (1992) 3 Α.Α.Δ. 303 στις σελ. 315 και 316 λέχθησαν τα ακό-
λουθα:

25

"Προκύπτει από το φάκελο ότι η ένσταση της αιτήτριας όπως
και όλες οι άλλες ενστάσεις εξετάστηκαν και, στις περιπτώσεις
που καλύπτει το Διάταγμα Απαλλοτρίωσης, απορρίφθηκαν πριν
από την έκδοση του Διατάγματος αυτού. Η εξέταση και η απόρ- 30
ριψη των ενστάσεων ήταν μέρος της διοικητικής διαδικασίας που
οδήγησε στην τελική πράξη της έκδοσης του Διατάγματος Απαλ-
λοτρίωσης που είναι και η μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη που
θα μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο αίτησης ακύρωσης.

35

Το γεγονός της κοινοποίησης, όπως αναφέρεται, της απόρρι-
ψης της ένστασης την 18η Απριλίου 1989, μετά δηλαδή την ημερο-
μηνία δημοσίευσης του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης, δε μετα-
βάλλει την πιο πάνω νομική πραγματικότητα. Η καθυστερημένη
γνωστοποίηση του γεγονότος της απόρριψης της ένστασης, θα 40
μπορούσε ενδεχομένως να δημιουργήσει ζήτημα ως προς το χρο-
νικό σημείο έναρξης της προθεσμίας των 75 ημερών του Άρθρου
146.3 του Συντάγματος. (Βλ. **Melpomeni Constanti Antoni
Bakkaliaou v. Municipality Famagusta** (1969) 3 C.L.R. 19,

Lavrentios Demetriou and Others v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 91. Αυτό, όμως, σε σχέση με τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά του Διατάγματος Απαλλοτριώσης και όχι οποιασδήποτε προγενέστερης ενέργειας.”

5

Η εισήγηση αυτή των καθ' ων η αίτηση βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο το οποίο και παρατηρεί επίσης ότι οι αιτητές δεν πρόσβαλαν την παράλειψη απάντησης στην ένστασή τους, σύμφωνα με το Άρθρο 29 του Συντάγματος. Η ένστασή τους μελετήθηκε και απορρίφθηκε πριν την έκδοση του Διατάγματος Απαλλοτριώσης.

10

3. Παρατηρείται ότι μέσα στους φακέλους δε φαίνεται οποιαδήποτε ενέργεια που να δείχνει ότι εξετάστηκε η υπαλλακτική λύση που πρότειναν οι αιτητές ως επίσης και οι λόγοι για τους οποίους θα υπήρχε τεχνικό πρόβλημα αν ακολουθείτο η εισήγηση των αιτητών. Το μόνο που έχει εντοπιστεί είναι το σημείωμα (6) του φύλλου καταχωρήσεων στο φάκελο της Επαρχιακής Διοίκησης Λεμεσού 112/87, όπου αναφέρεται ότι μετά από συνομιλία αρμόδιου λειτουργού με τον Κοινοτάρχη του χωριού η κατασκευή του δρόμου όπως εισηγούνται οι αιτητές φαίνεται ότι θα ήταν προβληματική λόγω της μεγάλης υψομετρικής διαφοράς στο σημείο που θα ενωθεί με τον υφιστάμενο αγροτικό δρόμο όπου η μεγάλη κλίση θα καθιστά δύσκολη τη χρησιμοποίησή του. Δε φαίνεται όμως να έχει γίνει οποιαδήποτε επιτόπια έρευνα για εξακρίβωση των γεγονότων. Η αρμόδια αρχή απλώς στηρίχθηκε στην άποψη του Κοινοτάρχη.

15

20

25

Επίσης, η Επιτροπή Δημόσιας Υγείας όταν εξέτασε τις ενστάσεις έδωσε ως λόγο απόρριψης των ενστάσεων το γεγονός ότι κτίστηκαν σπίτια πριν 30 χρόνια χωρίς πρόσβαση και δεν ανέφερε οτιδήποτε πάνω στη συγκεκριμένη πρόταση των αιτητών.

30

35

Παρόλον ότι, με τη γενική παράγραφο 4 των νομικών σημείων της Αίτησης καλύπτεται το θέμα δέουσας έρευνας και ελλειπούς αιτιολογίας, εντούτοις τα θέματα αυτά δεν εθίγησαν και ούτε αναπτύχθηκαν στη γραπτή αγόρευση των αιτητών και ως εκ τούτου θεωρείται ότι έχουν εγκαταλειφθεί. (Δείτε σχετικά *Λοϊζου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* και *Αβάνη ν. Ρ.Ι.Κ.*)

40

4. Όσον αφορά τον ισχυρισμό των αιτητών για κατάχρηση εξουσίας με την εξυπηρέτηση αλλότριου σκοπού, είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι είναι αυθαίρετος και ατεκμηρίωτος. (Δείτε *Νικολαΐδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*). Οι αιτητές, οι οποίοι είχαν το βάρος της απόδειξης στο θέμα αυτό, απέτυχαν να το αποδείξουν

και ο ισχυρισμός αυτός δεν έχει αποδειχθεί.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

<i>Αναφερόμενες Υποθέσεις:</i>	5
<i>Πράτσου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1668,</i>	
<i>Παναγή ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2867,</i>	10
<i>Σταυρίδη ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 303,</i>	
<i>Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1175,</i>	
<i>Λοΐζου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 663,</i>	15
<i>Αβάνη ν. Ρ.Ι.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 687,</i>	
<i>Νικολαΐδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1766.</i>	20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία είχε απαλλοτριωθεί μέρος της ακίνητης ιδιοκτησίας των Αιτητών, στο χωριό Τριμίκλινη για σκοπούς δημόσιας ωφέλειας. 25

Μ. Κέκκου, για τους Αιτητές.

30

Παπαϊωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτητές προσβάλλουν Διάταγμα Απαλλοτρίωσης και ζητούν τις πιο κάτω θεραπείες: 35

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι το Διάταγμα το οποίο δημοσιεύτηκε διά της Α.Δ.Π. 1974/92 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 11.12.1992, δυνάμει του οποίου απαλλοτριώνεται μέρος της ακίνητης ιδιοκτησίας των Αιτητών από το τεμάχιόν τους 626, Φ/ΣχΧLVII/29, στο χωριόν Τριμίκλινη της Επαρχίας Λεμεσού, για σκοπούς “δημόσιας ωφέλειας” είναι 40

άκυρο και στερημένο νομίμου αποτελέσματος.

2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη η έμμεση απόρριψη της ένστασης των Αιτητών που υπέβαλαν πλήρως αιτιολογημένα και σύμφωνα με τον Νόμο κατά της Γνωστοποίησης Απαλλοτριώσεως 885/92, που προηγήθηκε.”

Οι αιτητές είναι συνιδιοκτήτες του τεμαχίου αρ. 626 στην Τριμίκλινη. Για εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίας ωφέλειας, δηλαδή για διεύρυνση, βελτίωση και ασφαλιότητα δρόμων μέσα στο χωριό, η Επιτροπή Δημόσιας Υγείας Τριμίκλινης ως Απαλλοτριούσα Αρχή δημοσίευσε Γνωστοποίηση Απαλλοτριώσεως που επηρέαζε το τεμάχιο των αιτητών. Κατά της Γνωστοποίησης Απαλλοτριώσεως οι αιτητές υπέβαλαν ένσταση με επιστολή των δικηγόρων τους προς τον Έπαρχο Λεμεσού με ημερ. 2.6.92. Η Απαλλοτριούσα Αρχή σε συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 3.7.92 (Παράρτημα Δ στην Ένσταση) εξέτασε την ένσταση των αιτητών. Ο Έπαρχος Λεμεσού με επιστολές του προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών (δέστε Παράρτημα Ε στην Ένσταση) εξεδήλωσε τη συμφωνία του με την άποψη της Απαλλοτριούσας Αρχής, ότι δηλαδή με τη δημιουργία του δρόμου εξυπηρετείτο το οδικό δίκτυο της περιοχής και ότι για τεχνικούς λόγους δεν μπορούσε να γίνει διαφοροποίηση του σχεδίου. Ακολούθως, ο Υπουργός Εσωτερικών υπέβαλε στο Υπουργικό Συμβούλιο πρόταση με ημερ. 26.10.92 (Παράρτημα Στ). Το Υπουργικό Συμβούλιο σε συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε στις 19.11.92, απέρριψε τις υποβληθείσες ενστάσεις κατά της Γνωστοποίησης Απαλλοτριώσεως και έλαβε υπόψη του τις περιστάσεις, ενέκρινε με την απόφασή του αρ. 38.320 (Παράρτημα Ζ) την έκδοση από την Επιτροπή Δημόσιας Υγείας Τριμίκλινης του σχετικού Διατάγματος Απαλλοτριώσεως.

Οι καθ' ων η αίτηση στην Ένστασή τους ήγειραν προδικαστική ένσταση υποβάλλοντας ότι η προσφυγή εσφαλμένα στρέφεται εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω του Υπουργικού Συμβουλίου και ότι έπρεπε να ήταν εναντίον της Επιτροπής Δημόσιας Υγείας Τριμίκλινης, που είναι η Απαλλοτριούσα Αρχή.

Όταν το προσβαλλόμενο Διάταγμα Απαλλοτριώσεως δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αρ. 2785 και ημερ. 11.12.92 (Παράρτημα Η), εκ λάθους το εν λόγω Διάταγμα δημοσιεύτηκε έως εάν να ήταν Απαλλοτριούσα Αρχή η Κυπριακή Δημοκρατία. Για το λόγο αυτό δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 26.2.93 σχετική διόρθωση αναφορι-

κά με την έκδοση του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης από την Επιτροπή Δημόσιας Υγείας Τριμίκλινης.

Έτσι, στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση ο δικηγόρος τους, εν όψει του γεγονότος ότι κατά την ημερομηνία καταχώρησης της προσφυγής δεν είχε δημοσιευτεί η διόρθωση στο Διάταγμα Απαλλοτρίωσης, εγκατέλειψε την προδικαστική ένσταση και συμφώνησε στην αλλαγή του τίτλου της προσφυγής. 5

Σύμφωνα με τη νομολογία, το Δικαστήριο έχει εξουσία να προχωρήσει στη διόρθωση του τίτλου της προσφυγής για να συνάδει προς τα γεγονότα, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, νοουμένου ότι τέτοια τροποποίηση δεν επηρεάζει αρνητικά ούτε τους διαδίκους ούτε το συμφέρον της δικαιοσύνης. (Δέστε *Πράτσου v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1668 και *Παναγή v. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2867, η οποία παραπέμπει σ' άλλες σχετικές αποφάσεις). 10 15

Επειδή κρίνω ότι η αλλαγή του τίτλου δεν θα επηρεάσει αρνητικά ούτε τους διαδίκους ούτε το συμφέρον της δικαιοσύνης, τροποποιώ τον τίτλο της προσφυγής με τη διαγραφή του "Υπουργικού Συμβουλίου" ως καθ' ων η αίτηση και της αντικατάστασής του με την "Επιτροπή Δημόσιας Υγείας Τριμίκλινης". 20

Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος των αιτητών αναφέρθηκε στο γεγονός ότι οι αιτητές δεν επήραν καμία απάντηση στην ένσταση που υπέβαλαν κατά της απαλλοτρίωσης πριν την έκδοση του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης, και ότι η απάντηση τους δόθηκε μετά τη δημοσίευση του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης. 25

Στην ένσταση που υπέβαλαν κατά της Γνωστοποίησης Απαλλοτρίωσης εισιγούνται υπαλλακτική όδευση του δρόμου, και στη γραπτή τους αγόρευση υιοθετούν βασικά το περιεχόμενο της ένστασης τους αυτής, ισχυριζόμενοι ότι η δημόσια ωφέλεια που επικαλούνται οι καθ' ων η αίτηση δεν εξυπηρετείται, γιατί με την σκοπούμενη απαλλοτρίωση μένουν τεμάχια χωρίς δρόμο, ενώ αν η θέση των αιτητών (όπως αυτή υποβλήθηκε στην ένσταση), υιοθετηθεί, θα εξυπηρετούνται όλα τα τεμάχια της περιοχής. Το κτήμα των αιτητών ανέφεραν έχει ήδη υποστεί απαλλοτρίωση στη βόρεια πλευρά για άλλο δρόμο και αυτό συνιστά άνιση μεταχείριση. Στη συνέχεια, γίνεται αναφορά στις νομικές αρχές που διέπουν το θέμα της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, ότι δηλαδή η απαλλοτρίωση είναι δραστικό μέτρο και τότε μόνο χρησιμοποιείται όταν οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει δεν μπορούν να επιτευχθούν με λι- 30 35 40

γότερο οδυνηρό τρόπο. Γίνεται επίσης παραπομπή σε σχετική νομολογία.

5 Οι αιτητές, περαιτέρω, ισχυρίζονται ότι η συγκεκριμένη απαλλοτριώση δεν σκοπεύει στη δημόσια ωφέλεια αλλά σκοπό έχει να εξυπηρετήσει ατομικά συμφέροντα και, συγκεκριμένα ότι επιδιώκεται η εξυπηρέτηση του τεμαχίου 214, το οποίο ανήκει σε μέλος της Κοινοτικής Αρχής, καθώς και η αποφυγή απαλλοτριώσης μέ-
10 ρους του τεμαχίου 634, που ανήκει σε συγγενικό με τον Κοινοτάρχη πρόσωπο. Έτσι, εισηγούνται υπάρχει κατάχρηση εξουσίας και αλλότριος σκοπός.

15 Αναφορικά με το θέμα της κοινοποίησης της απόφασης στην ένσταση των αιτητών που έγινε μετά την έκδοση του Διατάγματος Απαλλοτριώσης, ο συνήγορος των καθ' ων η αίτηση παρέπεμψε στην απόφαση της Ολομέλειας *Σταυρίδη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 303, όπου στις σελ. 315 και 316 λέχθηκαν τα ακόλουθα:

20 “Προκύπτει από το φάκελο ότι η ένσταση της αιτήτριας όπως και όλες οι άλλες ενστάσεις εξετάστηκαν και, στις περιπτώσεις που καλύπτει το Διάταγμα Απαλλοτριώσης, απορρίφθηκαν πριν από την έκδοση του Διατάγματος αυτού. Η εξέ-
25ταση και η απόρριψη των ενστάσεων ήταν μέρος της διοικητικής διαδικασίας που οδήγησε στην τελική πράξη της έκδοσης του Διατάγματος Απαλλοτριώσης που είναι και η μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη που θα μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο αίτησης ακύρωσης.

30

35 Το γεγονός της κοινοποίησης, όπως αναφέρεται, της απόρριψης της ένστασης την 18η Απριλίου 1989, μετά δηλαδή την ημερομηνία δημοσίευσης του Διατάγματος Απαλλοτριώσης, δεν μεταβάλλει την πιο πάνω νομική πραγματικότητα. Η καθυστερημένη γνωστοποίηση του γεγονότος της απόρριψης της ένστασης, θα μπορούσε ενδεχομένως να δημιουργήσει ζήτημα ως προς το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας των 75 ημερών του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος. (Βλ. *Melpomeni Constanti Antoni Bakkaiaou v. Municipality Famagusta* (1969) 3 C.L.R. 19, *Lavrentios Demetriou and Others v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 91). Αυτό, όμως, σε σχέση με τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά του Διατάγματος Απαλλοτριώσης και όχι οποιασδήποτε προγενέστερης ενέργειας.”

Η εισήγηση αυτή των καθ' ων η αίτηση με βρίσκει σύμφωνο και παρατηρώ επίσης ότι οι αιτητές δεν πρόσβαλαν την παράλειψη απάντησης στην ένσταση τους, σύμφωνα με το Άρθρο 29 του Συντάγματος. Η ένστασή τους μελετήθηκε και απορρίφθηκε πριν την έκδοση του Διατάγματος Απαλλοτριώσεως (βλ. Συνεδρίαση Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 19.11.92, Παράρτημα Ζ). 5

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι με την προτεινόμενη όδευση μένουν τεμάχια χωρίς δρόμο ενώ αν ακολουθείτο η εισήγηση των αιτητών θα εξυπηρετούντο όλα τα τεμάχια, είναι η θέση του συνήγορου των καθ' ων η αίτηση ότι η εισήγηση εξετάστηκε αλλά για τεχνικούς λόγους δεν μπορούσε να γίνει διαφοροποίηση του σχεδίου. Εν πάση περιπτώσει υπεβλήθη επίσης ότι το Δικαστήριο κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας δεν επεμβαίνει σε τεχνικής φύσης θέματα. (Δέστε *Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου κ.ά v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1175). Τη θέση αυτή υιοθετώ ως ορθή. 10 15

Έχω να παρατηρήσω ότι μέσα στους φακέλους δεν φαίνεται οποιαδήποτε ενέργεια που να δείχνει ότι εξετάστηκε η υπαλλακτική λύση που πρότειναν οι αιτητές ως επίσης και οι λόγοι για τους οποίους θα υπήρχε τεχνικό πρόβλημα αν ακολουθείτο η εισήγηση των αιτητών. Το μόνο που έχει εντοπιστεί είναι το σημείωμα (6) του φύλλου καταχωρήσεων στο φάκελο της Επαρχιακής Διοίκησης Λεμεσού 112/87, όπου αναφέρεται ότι μετά από συνομιλία αρμόδιου λειτουργού με τον Κοινοτάρχη του χωριού η κατασκευή του δρόμου όπως εισηγούνται οι αιτητές φαίνεται ότι θα ήταν προβληματική λόγω της μεγάλης υψομετρικής διαφοράς στο σημείο που θα ενωθεί με τον υφιστάμενο αγροτικό δρόμο όπου η μεγάλη κλίση θα καθιστά δύσκολη τη χρησιμοποίησή του. (Δέστε επίσης κυανό 44, όπου πάλι γίνεται γενική αναφορά σε τεχνικό πρόβλημα χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω επεξήγηση). Δεν φαίνεται όμως να έχει γίνει οποιαδήποτε επιτόπια έρευνα για εξακρίβωση των γεγονότων. Η αρμόδια αρχή απλώς στηρίχθηκε στην άποψη του Κοινοτάρχη. 20 25 30 35

Επίσης, η Επιτροπή Δημόσιας Υγείας όταν εξέτασε τις ενστάσεις (βλέπε Παράρτημα Δ στην Ένσταση) έδωσε ως λόγο απόρριψης των ενστάσεων το γεγονός ότι κτίστηκαν σπίτια πριν 30 χρόνια χωρίς πρόσβαση και δεν ανέφερε οτιδήποτε πάνω στη συγκεκριμένη πρόταση των αιτητών. 40

Παρόλον ότι, με τη γενική παράγραφο 4 των νομικών σημείων της Αίτησης καλύπτεται το θέμα δέουσας έρευνας και ελλιπούς αι-

τιολογίας, εντούτοις τα θέματα αυτά δεν εθίγησαν και ούτε αναπτύχθηκαν στη γραπτή αγόρευση των αιτητών και ως εκ τούτου θεωρώ ότι έχουν εγκαταλειφθεί. (Δείτε σχετικά **Λοϊζου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (1994) 4 Α.Α.Δ. 683 και **Αβάνη ν. Ρ.Ι.Κ.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 687.

5 Όσον αφορά τον ισχυρισμό των αιτητών για κατάχρηση εξουσίας με την εξυπηρέτηση αλλότριου σκοπού, είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι είναι αυθαίρετος και ατεκμηρίωτος. (Δείτε **Νικολαΐδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1766). Είναι το συμπέρασμά μου ότι οι αιτητές, οι οποίοι είχαν το βάρος της απόδειξης στο θέμα αυτό, απέτυχαν να το αποδείξουν και βρίσκω ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν έχει αποδειχθεί.

10 Ως συνέπεια των πιο πάνω η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.